

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe unu an 12 flor., pe șese luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

Recenziile și strălucirile:

Pe an 40 fr., pe șese luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNCIURILE:

O serie garmondă 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Scrierile nefrancoate nu se primesc. — Manuscrise nu se retrămit.

N° 145.

Luni, Marți 2 (14) Iuliu.

1885.

Nou abonament

la

„Gazeta Transilvaniei.“

Cu 1 Iuliu sf. v. 1885 se începe un nou abonament, la care invităm pe toți onorații amici și sprijinitori ai foiei noastre.

Prețul abonamentului:

Pentru Austro-Ungaria:

pe trei luni 3 fl.

„ șese „ 6 „

„ unu an 12 „

Pentru România și străinătate:

pe trei luni 10 franci

„ șese „ 20 „

„ unu an 40 „

NB. Prețurile acestea le-am fixat spre a ușura abonanților noștri din România plata abonamentului, fără a mai socoti agiulă.

Rugăm pe domnii abonați, ca să binevoiască a-și reînnoi de cu vreme abonamentul, ca să nu se întrerupă expedițiunea ziarului.

Domnii ce se vor abona din nou să binevoiască a arăta și posta ultimă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

BrașovŪ, 1 (13) Iuliu 1885.

Nu de mult au publicat zărele „Pester Lloyd“ și „Neue freie Presse“ nise depeșe după cari d-lu Vincențiu Babeșu, deputat dietal și membru de frunte alu consistorului metropolitan gr. or., și-ar fi dat părerea, că afacerea ajutorului de stat privește numai pe guvern și pe Archiepiscopu, ér nu biserica.

N'am putut reproduce acésta scire sensațională fără a exprima îndoielile noastre în veracitatea ei și fără a declara, că după a noastră credință ea trebuie să fie o „mistificare tendențioasă din partea celor ce voiesc a pescui în apă turbure;“ „mistificare:“ fiind-că nu puteam nicidecum crede, că un bărbat cu trecutul și cu cunoștințele d-lui V. Babeșu, se pótă enuncia o părere atât de absurdă; „tendențioasă:“ fiind-că era vedită că cei ce au publicat depeșă aveau intențiunea de-a se folosi de numele și de pozițiunea d-lui Babeșu spre a face propagandă în favoarea scopurilor guvernului.

Totodată am adaus la observările de mai sus, că „așteptăm cu nerăbdare, ca d. Babeșu să ne dea deslușirile ce le datorește în privința acésta publicului român.“

Aceste din urmă cuvinte au dat privilegiu unei foi maghiare din Clușiu de a se plânge în contra *invisițiunei* ce-o ar exercitat „Gazeta,“ față cu bărbatii români de totă categoria. „Suntem convingși — scrise aceea foia — că acum Babeșu va merge desculț la Canossa (în BrașovŪ) „ca să-și ceară ertare, pentru că a cutezat a pronunța în publică părere, o care e contrară vederilor „Gazetei.“

Ei bine, d-lu Babeșu a dovedit că este om mult mai cu minte și mai practic decât ca să umble desculț dela Sibiu până la BrașovŪ și a preferit să meargă în pantofi de vără comodi câțiva pași până la redacțiunea „Telegrafului Român“, și se publice în acésta foia deslușirea sa.

Nu era vorbă aici de a se da o satisfacțiune „Gazetei“, căci nu „Gazeta“, ci d-lu Babeșu în-

sus a fost ofensat prin insinuările foilor din Peșta și din Viena, ba mai mult, a fost ofensată opiniunea publică română, care a privit și privesce în dl Babeșu pe unul din stegarii principiului nostru național-bisericesc.

D-lu Babeșu era prin urmare dator să șieși și opiniunei publice române de-a restabili adevărul dându deslușirile de lipsă și acésta a și făcut-o.

Cetitorii noștri cunosc cuprinsul declarațiunei d-lui Babeșu. La finitul ei d-lu Babeșu dice:

„Cu profundă durere ved, că am ajuns, sigur pe basa tristelor experiențe din trecut, încât în nimeni nu ne mai încredem, încât redacțiunii naționale eminente, chiar și față de un om, care de ani 40 luptă în una și aceeași direcțiune, pe principii cunoscute nealterabile, cu cea mai riguroasă consecință — din incidentul unei secături de faimă, a unor absurdități pipăibile, află de lipsă a redica bănuiele și a *pretinde deslușiri!* deslușiri cari în totu casul aveau să urmeze...“

Înțelegem că o foia maghiară, care nu vrea nici să audă de existența unei *opiniuni publice românesce*, se conteste ori și ce datorită a bărbatilor noștri naționali d'a se justifică înaintea publicului român, dér nu înțelegem cum un fruntaș român, care luptă de 40 ani neobosit și cu stăruință pe terământul național-bisericesc, ca d. Babeșu, să se sântă ofensat, pentru că organul nostru a vorbit de-o datorită a d-sale față cu publicul român, pe care „în totu casul“ avea să și-o împlinescă.

„Am ajuns ca în nimenea să nu ne mai încredem!“ esclamă d. Babeșu. Póte să aibă dreptate în multe privințe și acésta temă merită chiar a fi tractată într'un articol deosebit. Să ne permită însă d. Babeșu ai adresa întrebarea, că ore cine sunt de vină, că am ajuns aci, cei ce dau încrederea ori cei ce câștigă și sunt chiamați a păstra încrederea dată?

D-lu Babeșu negreșit va sci că este mai greu a păstra decât a câștiga încrederea. Spre a-o păstra trebuie să-i dai mereu nutremânt, trebuie să-o întăresci mereu.

Dice d-sa că am fi redicat bănuiele. Dómne feresce. Nu bănuim pe alții, dér încă pe d-lu Babeșu! Dér ore nu s'a întreat vr'odată d. Babeșu decă a fost séu nu datorită sa ca luptător de frunte național de-a se pronunța clar și neîndoios și de cu vreme într'o cestiune așa de însemnată ca aceea a ajutorului de stat?

Tocmai dela un bărbat care de 40 de ani luptă, publicul român e în drept a aștepta ca să se pronunțe categoric în toate cestiunile însemnate și tocmai încrederea pretinde ca să fiă mereu probată ca și amiciția.

Nu spre a restabili o încredere sdruncinată, ci spre a conserva intact o încredere existentă am cerut deslușiri dela d. Babeșu, despre cari însuși recunoște, că a fost obligat ale dá publicului român!

Strămutarea juriului din Sibiu și
presa maghiară.

„Pester Lloyd“ găsece că măsura ministrului o aprobă ori-ce om, căruia îi zace la inimă devoltarea și prosperarea ideii de stată ungară și convețiunea pacinică a diferitelor naționalități pe teritoriul statului ungar, și care nu vrea să vedă că presa pro-

agă idei dușmane statului. Și fiind că jurații din Sibiu de repețe ori și consecuent au dat expresiune părerii lor, că cineva „póte agita“ liber și nepedepsit în contra ordinei publice, integrității și constituțiunii statului, de aceea „e cel mai cruțător mod“ acesta, prin care li se ia ocaziunea de a-și mai dovedi simțimintele lor „dușmane.“ Negreșit, dice „P. Ll.“, ministrul de justiție a pornit în ordinațiune dela presupunerea, că verdictul juriului din Clușiu va suna cu totul altfel, și acesta e și scopul ordinațiunei.

Mai departe pledază „Pester Lloyd“ în contra părerii acelora, cari susțin instituțiunea juriului, dicend că o instituțiune, care are lipsă de asemeni corective ce dau atât de mult de gândit, nu i se prépare oportună, deși recunoște guvernului dreptul de a trece cercul de activitate al unei curți cu jurați asupra alteia. Acésta strămutare însă, mărturisece însuși „P. Ll.“, nu consună cu postulatele libertății cetățenesc, care pretinde ca nimenea să nu fie sustrasă sentinței judecătorului séu competent. Strămutarea juriului la Clușiu este o schimbare preventivă a forului competent. Și cine garantează, că un alt guvern nu se va folosi de aceste apucături spre scopuri reacționare, spre scopuri care nu vor fi pe voia majorității „națiunii“, întrebă „P. Ll.“ presimțind urmările fatale ale măsurii patronilor séi.

„Budapesti Hirlap“ dice între altele:

„Sibiul în Transilvania se opune Ungariei. Póte că nu voiesce să recunoască nici uniunea? Probabil, că voiesce să se alature la România, îndată ce se va înființa Daco-România, pentru că Hohenzoller-ul îi place mai bine decât Habsburgii maghiarisători? Cine scie ce vrea Sibiul?”

„Sașii cari au agitat în foile lor și afară în presa germană, fără să fie închiși, și-au gândit că de ce să fie închiși redactorii „Gazetei Transilvaniei“ și ai „Tribunei“? Quod uni justum alteri aequum! Sașii s'au aliat cu Românii și împreună injură pe Maghiari sapă integritatea statului și lucră împreună în contra legilor.“

„Măsura ministrului a fost bună și necesară. Statul se póte lipsi de Sibiul renitent, póte strămuta de acolo pe lângă juriu și comanda militară, academia de drept, direcțiunea financiară și eventual și prefectura tribunalului și feliala băncii: dér va rămân în Sibiu „Siebenbürger Tagblatt“ și superintendentul Deutsch.“

„Caute în jurul séu națiunea circumspectă, și vedă de va fi bine a continua războiul în contra Ungariei, séu va fi mai bine a încheia pace?“

Maghiarii și Românii din Transilvania.

Cel de pe urmă număr al revistei „Lumei Latine,“ (La Revue du Monde Latin) care apare în Paris conține un interesant studiu asupra Românilor și Maghiarilor din Transilvania. 1) Autorul este d. Francisc Greif, serie „Românul,“ D-sa, după ce arată cum stă cestiunea, spune:

„Transilvania o dată independentă, astăzi provinciă ungară, este poporată în cea mai mare parte de către Românii. Aceștia sunt în număr de 1,250,000, pe când Ungurii nu sunt decât 782,000 cu Secuții cu totu, și Germanii numai 180,000. În totu regatul Ungariei sunt 2,710,000 de Români, față cu 5,000,760 de Unguri și aproape 5 milioane de Slavi.“

„Românii grupați mai cu semă pe linia Carpaților și de-alungul rurilor Criș și Mureș alcătuiesc o masă compactă, cu totul vrășmașă visurilor de panmaghiarisare. Amintirea ilustrei lor origine, precum și sentimentul comunității firesc care-i unesc cu Occidentul, îi fac de asemenea cu totul vrășmași ideii unei abdicățiunii naționale. Pe de altă parte simțimintele pe cari Ungurii — nobilii de altă dată — le nutresc în contra Românilor. — robii lor de altă dată — nu lasă nici o speranță în privința unei apropieri între aceste naționalități. Ungurii desprețuesc pe Românii totu atât de mult cât îi și urăsc, și deci prin urmare se cred autorizați să-i combată fără răgaz. Ați războiul este dechiarat față contra coborttorilor legionarilor lui Traian, și destrucțiunea amerință nu numai drepturile și

Cursul la bursa de Viena

din 11 Iuliu st. n. 1885.

Table with columns for various securities and their prices, including Rentă de aur, Rentă de hârtie, and various bonds.

Nr. 7631-1885.

Concursu.

Spre ocuparea unui postu vacantu de cancelistu la cupintania orasenescă, impreunatu cu salariulu anualu de 450 fl. si indemnitate pentru locuinta 100 fl. se scrie prin acesta concursu.

Petenții pentru acestu postu uu pe langa documentarea sciințelor școlare, cunoscereii celor 3 limbi ale țerei, destoinicieii în resortulu de conceptu, purtării lor morale, și că nu au trecutú etatea de 40 de ani — a-și asterne petițiunile astfelu instruate până în 22 l. c. orele 5 p. m. subscrisul magistrat. Brașovu, 4 Iuliu 1885

Magistratulú orasenescu.

Publicațiune

Tergulu de țera celu mai aprópe a „S. Ilie“ în comuna B.-Lipova comitatulu Timișoru se va ține în 26 Iulie a. c. st. nou.

Tergulu de vite însé se va începe cu țile mai înainte.

Lipova, în Iuliu 1885.

ANTISTEA COMUNALA.

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei“ se potú cumpéra în tutanguria lui I. Gross.

Beiu, Vodă, Domnă

ROMANU ISTORICU

de Theochar Alexi.

Apare în broșuri à 20 cruceri, 50 bani una cu ilustrațiuni originale.

Romanulu va fi completu cu 34 broșuri.

Orí ce libraru, colportoru, legatoru de cărți etc. este gata a procura aceste broșuri franco, duse la casele onor. cetitoru.

Acéstă scriere este unică în tota literatura romána, căci în adevéru nu posedamu nici unu romanu originalu coprinđendu peste 1000 de pagini din care, nici una nu este lipsita de interesu pentru orí ce cetitoru.

O variațiune bogata, precum nu oferá nici unulu din romanele traduse, apoi interesulu ce

ni se excitá pentru faptele istorice, preface lectura acestui romanu în o adevérata plăcere, în unu bogatu isvoru nu numai de distrațiune ci și de instrațiune.

Textulu romanului este insotitu de ilustrațiuni, care și aceste sunt originale, compuse de unu artistu anume pentru acéstă scriere. Ea cuprinde istoria României, încependu cu fanariotulu Caragea, trecendu la revoluțiunea eterii grecesci și a lui Tudoru Vladimirescu, a cărui vieță, fapte și mórte tragică sunt cu de aménuntulu descise, atinge revoluțiunea dela 1848, tractéză pe largu Domnia lui Cuza, dându unu tablou amenunțitu despre acea epocă și încheia cu alegerea lui Carolu de Hohenzollern.

Firulu, pe care se însiră aceste tablouri istorice, se compune din unu sujetu sensaționalu în tota puterea cuvântului. — Unu tatá, perđendu zestrea fiicei sale, într'o scenă, unde acéstă o reclamá dela elu, își ese din fire și o lovesce de

mórte. Pentru a scăpa de pedépsa legii, o țese în grădină, unde îi taie capulu, îngropându-lu, pentru a face se cređa lumea, că cadavru lu fără capu, este alu altei persóne. Cu tóte acestea se vede silitu a mărturisi faptulú și este condamnatu la muncă silnică. După câțva timp se descoperá că... dar cine voiesce a sci ce se descoperá, citéscă romanulu, unde va găsi cu se-și aține, și apoi cu ce se-și astempere curiositatea.

Cine-și procurá intregulu opá de-a-dreptulu dela tipografia editore platindu-lu de-o dată înainte, și va profita de economisirea portului adică va avea se triméță numai câte 15 cruceri de broșura se pentru 34 broșuri 5 florini.

Tipografia Alexi, BRASOVU.

Tóte administrațiunile țareloru româneseci sunt rugate a ne face ofertá pentru publicarea acestui anunțu.

Anunțamu acelorú onorați cetitori, cari voru binevoii a se aboná la foia nóstră de aici încolo, că avemú încă în rezervă numeri dela începutulu anului 1885 prin urmare potú se aibá colecțiunea completă.

Administrațiunea „Gazetei Transilvaniei.“

Mersulu trenurilor

pe linia Predealu-Budapesta și pe linia Teiușu-Aradu-Budapesta a călei ferate orientale de statú reg. ung.

Large table with multiple columns showing train routes and schedules between Predealu-Budapesta, Teiușu-Aradu-Budapesta, and Budapest-Aradu-Teiușu. Includes train types like omnibus, accelerated, and passenger.

Nota: Orele de nópte suntă cele dintre liniile gróse.